

Námítka žalované týkající se způsobilosti vzhledem k údajnému zániku PKK je v rozporu s čl. 114 odst. 1 (dříve článek 91) jednacího řádu, jelikož se týká merita věci. Stručně řečeno, námitka neměla být zohledněna nebo se o ní nemělo jednat ve stupni řízení týkajícím se přípustnosti.

Taktéž rozhodnutí Soudu o způsobilosti vycházející z předběžného výkladu argumentů předložených prvním navrhovatelem týkajících se zániku představovalo nesprávné rozhodnutí o skutkovém stavu věci samé, které nemělo být přijato v tomto stupni řízení. Takové rozhodnutí je v rozporu s výrokem Soudu, že „skutečnost existence PKK“ je otázkou merita věci, kterou Soudu nepřísluší přezkoumávat ve stupni řízení týkajícího se přípustnosti.

Výklad Soudu argumentů předložených prvním navrhovatelem ohledně zániku je v každém případě zcela chybný. Pečlivé přečtení prohlášení O. Ocalana nepotvrzuje, že činnosti PKK byly ukončeny pro veškeré účely, včetně námitek proti zákazu.

I kdyby Soud správně vyložil argumenty předložené prvním navrhovatelem jako spočívající na bezvýhradném tvrzení o zániku, navrhovatel tvrdí, že předmět zbylých práv včetně práva na účinný právní prostředek k napadnutí zákazu, zůstává otázkou merita věci, o které se mělo jednat v následujícím stupni.

Rovněž tvrdí, že kritéria uplatněná Soudem týkající se přípustnosti, včetně kritéria „způsobilosti“ a kritéria týkajícího se „osobního a bezprostředního dotčení“ jsou příliš restriktivní v případech týkajících se výkonu základních svobod. Konkrétněji, úzká a restriktivní kritéria uplatňovaná Soudem porušují články 6, 13 a 34 Evropské úmluvy o lidských právech a související judikatury týkající se aktivní legitimace.

Krom toho, nehlédě na uplatněné kritérium, je nespravedlivé, neúměrné a v rozporu s pravidly přirozené spravedlnosti, aby soud zcela vyloučil žalobce namítajícího porušení základních práv pouze na základě předběžného výkladu argumentů předložených uvedeným navrhovatelem.

Druhý navrhovatel tvrdí, že:

Soud prvního stupně se dopustil chyby při použití kritéria přípustnosti a tím, že vycházel z předpokladu, že PKK již neexistuje, tedy vycházel z domněnky týkající se merita věci, aby prohlásil žalobu za nepřijatelnou.

(¹) Úř. věst., 11.6.2005, s. 34

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná mezitímním rozsudkem Rechtbank Rotterdam ze dne 8. června 2005 v trestním řízení proti Omni Metal Service

(Věc C-259/05)

(2005/C 243/05)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla mezitímním rozsudkem Rechtbank Rotterdam (Nizozemsko) ze dne 8. června 2005 v trestním řízení proti Omni Metal Service, který došel kanceláři Soudního dvora dne 20. června 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Rechtbank Rotterdam žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Mohou být odpady z kabelů jako jsou v projednávaném případě (částečně o průměru 15 cm) považovány za „Odpady z elektronických přístrojů a součástek (např. drát atd.)“ tak jak jsou uvedeny pod kódem GC 020 zeleného seznamu (¹)?
- 2) Jestliže Soudní dvůr odpoví na otázku 1) záporně, může nebo musí potom kombinace odpadů ze zeleného seznamu, která jako taková není v tomto seznamu uvedena, považována za odpad ze zeleného seznamu, a může být provedena přeprava za účelem zhodnocení této kombinace odpadů, aniž by bylo třeba využít postup oznamování?
- 3) Je v této souvislosti nutné, aby byly tyto odpady nabízeny nebo převáženy odděleně?

(¹) Příloha II nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole (Úř. věst. L 30, s. 1).